

BETTY

Občas si připadám jako jezdec
jenž přes rám obrazu
vyjíždí tajně do krajiny

Mám v dlani malý kousek ledu
a on mi roztává
Jako by plakaly prsty

Cesta se stále otevírá
ale nikdy to není ta
po níž mne vodívala babička

Možná se mi to jenom zdálo
že mi říkali
Barunko

×

Prošla jsem chodbou na zahradu
Uprostřed vlahé barvínkové noci
panenská noblesa kvetoucí třešně

Jas na půl vesmíru
Jak udivené zrcadlo panny
visela přímo nad ní
úplňková Luna

Známy hlas na mne něžně volal:
Nesejdi z cesty
děvenko

×

Otec je s panstvem kdesi v Pešti
Babička odjela
neboť se nepohodla s dcerou
Nikdo mne tady nyní nemá rád

Matka mne neustále vláčí jako ovci
k rujným beranům
Ni slovo o duši
Ni slovo o srdci
Ni slovo o snech

Jen neustálé: Však si zvykneš
Jako ty před tebou
Konečně skloníš tu umíněnou hlavu!

Svatební hosté si rozepnuli saka
Vím že mne prodají
Že budu usychat

Oni se budou dívat
na ty dva břehy
každý od jiné řeky